

## Aikuisopiston kouluttaja

Ruotsalainen työkuulttuuri ei oikeastaan eroa kovin suuresti omastamme, mutta joitakin havaintoja voi tehdä. Työpaikalla ollaan reiluja joka suuntaan, kohteliaisuus on äärimmäisen tärkeä asia. Uusi tulokas otettiin lämmöllä vastaan työyhteisöön ja perehdyttämistä sai ihan riittävästi. Työpäivät ovat pitkiä ja työtä todella tehdään toimistossa paljon, koska asiakaskontakteja on hirvittävästi. Työaika oli 7.30 – 16.30. Päivällä on puolen tunnin lounas, kahvit klo 8.45 ja 15.00. Työpaikkaruokalaa ei ollut, joten kaikki hakivat läheisestä lounassalaattiravintolasta annoksen, joka nautittiin yhdessä kahvihuoneessa. Ruokailutkin menivät työasioiden merkeissä. Töissä oli liukuva työaika, joten väkeä saattoi siis olla 17.30 asti illalla, mutta asiakkaita ei enää kolmen jälkeen otettu vastaan muuten kuin erikoistapauksissa. Klo 15.00 jälkeen tehtiin paperitöitä tai oli palaverreja. Syntymäpäivät muistettiin laulamalla ja kukkakimpulla.

Johtaja ei ollut tärkeilevä johtaja, mutta kaikki kunnioittivat häntä esimiehenä. Palaverissa odotetaan, että kaikki osallistuvat keskusteluun ja että kaikki myös sanovat jotain keskustelun alla olevista asioista. Palaverit olivat johtajan taidosta johtuen täsmällisiä. Ylimielisyyttä (arrogans) ruotsalaiset eivät suvaitse. Liian suoraan asiaan meneminen tulkitaan helposti ylimielisyydeksi.

Ruotsalaiset keskustelevat ja sen muualta tuleva helposti tulkitsee niin, ettei osata päättää. Mutta tavoitteena on yhteisymmärrys. Silloin kun eriäviä mielipiteitä on useammanlaisia, johtaja ottaa sitten tehtäväkseen summata asiat ja sen jälkeen hän vain ilmoittaa, mikä päätös on. Jokainen työpaikalla saa vastuuta (hänellä on ns. oma alue, ehkä vähän näin: teen työni, mutta lopullinen vastuu on johtajalla) ja näytti siltä, että vastuu hoidettiin hyvin. Luontevasti väki liikkui toistensa huoneisiin ja kyseli neuvoa, jos sitä tarvitsi. Asiakastilanteet olivat usein monimutkaisia.

Työyhteisössä oli 60 % naisia ja 40 % miehiä. Huumorillakin oli oma sijansa. Ruotsalaiset lukevat aamulehtensä töihin tullessa, ajankohtaisista asioista keskusteltiin aina aamun kahvipaussilla. Metroasemilla jaetaan kahta pientä ilmaislehteä, joiden nimet ovat ”City” ja ”Metro”. Silti, vaikka nämä ja Dagens Nyheter ja Svenska Dagbladet on jo töihin tullessa luettu, ruotsalaiset ostavat iltapäivälehdet töiden jälkeen. Lehtien lukeminen on hyvä harrastus työmatkoilla. Olympialaiset ja Ruotsin menestys olivat kakkujuhlan asia. Jouduin itse toteamaan, että Suomi ei enää ole yleisurheilumaa. Ruotsalaiset osaavat iloita, mutta kohteliaina he eivät kertaakaan puhuneet negatiivisesti suomalaisten vähäisestä menestymisestä.

Ruotsalaiset eivät puhu kotiasioista työpaikalla. En kuullut kertaakaan kenenkään yksityiselämästä ainoatakaan mainintaa. Työtoveri sanoi, ettei se kuulu työpaikan puheisiin. Raha-asiat on toinen kartettava asia. Raha-asioissa ruotsalaiset ovat rennompia kuin suomalaiset. Ruotsalaista ei haittaa yhtään, vaikka talolainat eivät koskaan pienene. Lomamatkat ovat niin tärkeitä, että niihin on rahaa. Ruotsalaiset kierrättävät rahaa. Puhutaan ruotsalaisten kolmesta v:stä: Villa, vovve och Volvo (talo, hauva ja volvo). Eläkkeelle siirtyvät toimiston työntekijät jatkavat usein rekrytointikonsultteina, eli pistävät oman firman pystyyn. Kun ihmettelin tätä, minulle kerrottiin, että ihmiset ovat tottuneet tiettyyn elämäntapaan ja eläke ei riitä siihen, siksi täytyy jatkaa konsulttina esim. tekemällä töitä viikko silloin ja toinen tällöin.

Titteleistä Ruotsissa ei välitetä. Koulutuksella ja pätevyydellä on sijansa, mutta ei niitä kovin paljon mainita. Sosiaalisella kompetenssilla sen sijaan on paljon painoa. Siinä suomalaisilla olisi opittavaa, olemmehan paljon palvelutehtävissä. Maahanmuuttaja-käsite on muuttunut ajan myötä. Esimerkiksi pohjoismaalaisia ei Ruotsissa oikeastaan lasketa maahanmuuttajiksi. Työvoimatoimiston asiakkaina havaitsin 3 alkuperältään suomalaista henkilöä koko aikana, vaikka alueella asuvien suomalaisten

määrä on suuri verrattuna muihin kansallisiin. Näiden henkilöiden työllistymisen este oli vahvasti persoonaan ja olemukseen liittyvä, ei kielitaidon puutteeseen.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 13:44